

به نام خدا

روز بیست و دوم

تا حالا دقت کردین توی بازی والیبال وقتی دو تیم باهم بازی میکنن اگر يك تیم به توپ ضربه بزنه تیم مقابل هم ضربه رو جواب بده هیچ کدوم از تیم ها امتیازی نمیگیرن .؟ تیم ۱ بزنه، تیم ۲ جواب بده و همینطوری ادامه پیدا کنه میره و برمیگرده و هر دو جواب میدن به توپ و تازمانی که این پاسخ انجام بشه هیچ کدوم از تیم ها امتیازی نمیگیرن ولی به محض اینکه تیم ۱ ضربه بزنه و تیم ۲ نتونه پاسخ بده اینجاست که تیم ۱ امتیاز میگیره.

حالا دقت کنید :

بدون در نظر گرفتن به اینکه با افرادی که ارتباط دارم خوبن یا بد؟ مارو میفهمن یا نه؟ شاکر هستن یا نه؟ بدون در نظر گرفتن از همه ی این ها ، ما میتونیم محبت کنیم میتونیم به دیگران عشق ورزی داشته باشیم . و اتفاقا اون جایی که مامحبت کردیم و پاسخ نگرقتیم امتیاز گرفتیم و بردیم، حکایتش مثل حکایت بازی والیباله . . .

"امروز میخوایم این دعا رو به طور جدی با خودمان زمزمه کنیم خدای من به من توفیق بده که خیرم به همه ی مردم برسه" فارغ از اینکه خوبن یا بد ، جبران میکنن یا نمیکنن . . .

من میخام طوری زندگی کنم که خیر از دستان من جاری بشه و میخوایم به این مفهوم فکر کنیم وبدونیم که اگر اینطور بشه همه و همه مارو دوست خواهند داشت و به ما احترام خواهند گذاشت که واقعا لذت عجیبی داره این مسئله . . .

گام عملی:

خوب اگر تفکر جدیدی در شما شکل گرفت و این دعا رو از اعماق وجودتون انجام دادین و این باور در ذهنتون تجلی کرد **يك خونه** در چك لیست پیش برین .

آزمونك:

اگر امروز به یاد خدا بودی يك خونه ديگه در چك لیست پیش برین.